

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 15	Utgitt 6 mai	1947
Innhold.		Side
Skr. om regulering av Breidablikk—Smestadområdet i Sandar samt om vedtekter til reguleringen		229
» om bruk av piggråd til gjerde i Vestre Gausdal		230
» om bandtvang for hund i Namdalseid		231
» om Norges makrell-lag S/L, Kristiansand		231
» om at bygningsloven gjøres gjeldende for et område ved Slitu i Eidsberg		231
Bestem. om omsetn. og bruk av trelast		232
Skr. om endr. i bygningsvedtektenes §§ 12, 13, 17 og 124 for Trondheim		233
» om endr. i § 2 i kunngj. om honved til fisk- og sildekasser ...		234
» om bandtvang for hund i Tingvoll		235
» om vedtekt til bygningslovens § 89 for Arendal		235
» om at byggebeltet vest for Florø m. v. i Kinn skal utvidas ...		235
Lov om fullbyrdelse av straffen tvangsarbeid		236
» om endr. i midlert. lov om hjelp til blinde og vannføre		237
Midlert. lov om krigsskadetrygd for løssøre		237
» om erstatn. for visse skader og tap som følge av krigen 1940—1945 m. v.		247
Res. om at jordloven skal komme til anvendelse i Moss		251
Lov om 1 og 17 mai som høgtidsdager		251
Midlert. lov om utskifting i krigsramte områder i Finnmark og Nord-Troms		252

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

17 april.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Sandar herredstyre, Vestfold fylke, i møte 11 februar 1947 om regulering av Breidablikk—Smestadområdet i Sandar.

I henhold til ovennevnte lovs § 3 godkjenner en herredstyrets vedtak i nevnte møte om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Vedtektene lyder så:

1. Bebyggelsen skal være åpen villamessig med våningshus ikke over 2 fulle etasjer og uthus ikke over 1 etasje. Våningshus må ikke inneholde mer enn 2 leiligheter.

2. Som etasje forstås også kjeller og loft, såframt det er innredet rom til varig opphold for mennesker.

17 april. 3. Reguleringsplanen angir bebyggelsens plassering i forhold til regulerte veier og tomtgrenser, samt byggelinjer og bygningenes lengderetning.

Mindre utbygg på våningshus kan i alminnelighet tillates foran byggelinjen når de ikke gis større framspring enn 2,5 meter og ikke oppføres i mer enn 1 etasje.

4. Våningshusets størrelse kan være opptil 10 % av tomtens nettoareal. Uthusets (garasjens) størrelse må ikke overstige 30 kvm.

5. Gesimshøyden må ikke være over 7 meter og mønehøyden ikke over 9 meter.

6. Våningshus legges med mønet i den retning som er angitt på reguleringsplanen. Ens takform må gjennomføres kvartalsvis eller i samme byggeflukt.

Hus med mansardtak er forbudt innen det regulerte område.

7. Hustypene er i reguleringsplanen angitt med farger:

Rødt: 2 fulle etasjer, fortrinnsvis 2-leilighetshus.

Blått: 2 fulle etasjer, fortrinnsvis eneboliger.

Brunt: 1½ etasje, vertikaldelte 2-leilighetshus.

Oker: 1½ etasje, eneboliger.

Gult: Byggemåte fri, innenfor rammen av bygningsloven og vedtekter. Spørsmålet om husets høyde og antall leiligheter avgjøres i hvert enkelt tilfelle av bygningsrådet.

8. På de parseller som er reservert til forretninger, kan oppføres våningshus med butikker og tilhørende uthus. Våningshusene skal være i 2 fulle etasjer, uthusene i 1 etasje.

9. Innhegning (stakitt, nettingjerde, hekk, mur) kan oppsettes i de i planen viste gatelinjer. Innhegning tillates ikke oppført i større høyder enn 110 centimeter.

10. Ingen tomter må beplantes med trær eller busker som virker sjenerende for naboer.

11. Bebyggelse av tomt må ikke finne sted før det til tomten fører opparbeidet og godkjent vei og kloakk.

12. Selger av tomt er ikke berettiget til ved privat servitut å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter.

13. Unntak fra disse vedtekters punkt 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 og 11 kan tillates av bygningsrådet innenfor rammen av bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter for Sandar.

14. For øvrig gjelder bestemmelsene i bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter for Sandar.

18 april.

Skriv frå Landbruksdepartementet.

I samsvar med lov av 14 juli 1893 § 1 og kongelig resolusjon av 7 desember 1923 stadfester ein hermed Vestre Gausdal

heradstyres, Opland fylke, vedtak i møte 15 mars 1947 om bruk 18 april.
av piggtråd til gjerde i heradet solydande:

1. I Vestre Gausdal skal det vera forbode å bruke piggtråd i gjerde mot utmark når gjerdet ikkje er mot frukt- eller bærhage. Mot slike hager kan ein nytta piggtråd over anna gjerde, men piggtråden skal vera festa på jarn som vender inn mot hagen minst 1,25 meter over jordlina.
2. For gjerde langs offentleg veg gjeld dei reglar som til kvar tid måtte vera fastsett av fylkesvegstyret.
3. Millom grannar kan det nyttast piggtråd når partene er samde om det.
4. Gjerde som er sett opp før må ikkje vølast i strid med dette vedtaket.
5. Brot på desse reglane vert straffa med bøter.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

18 april.

Herved stadfestes vedtak av 28 februar 1947 av Namdals-eid herredstyre, Nord-Trøndelag fylke, der det i medhold av §.3, 2. ledd i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund bestemmes at enhver eier eller besitter av hund i Namdalseid herred skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Bestemmelsen skal ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besitter.

Skrivelse fra Fiskeridepartementet.

18 april.

I medhold av kongelig resolusjon av 21 april 1939, jfr. § 1 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938, har Fiskeridepartementet i dag bestemt:

Det er forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre makrell, herunder pir, som ilandbringes på kyststrekningen svenskegrensen—Stadt med mindre makrellen er kjøpt gjennom fiskerorganisasjonen Norges Makrellag S/L, Kristiansand S.

Fiskeridirektøren og/eller Norges Makrellag S/L kan dispensere fra forbudet. Forbudet trer i kraft straks og gjelder inntil videre, dog ikke utover 30 juni 1947.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

18 april.

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 bestemmer departementet at loven skal gjøres gjeldende for et område ved Slitu i Eidsberg herred, Østfold fylke, innenfor disse grensene:

18 april. Fra Slitu stasjon følges jernbanelinjen vestover ca. 200 meter til et dalføre i nordlig retning som følges til innmark på Vegarud og derfra i nordvestlig retning på sørsiden av husene på Berg til Askimdelet som følges nordover til vegen Brøndemoen—Mørkved. Denne veg følges østover til Buers vestgrense, hvorefter delet mellom bebyggelsen langs vegen og Vringen, Ultvedt Strand, Ultvedt, følges fram til Trøgstaddelet. Trøgstaddelet følges til delet ved Brøndemoen som følges sørvestover til Myr hvorefter delet med Gislingrud følges til riksvegen nr. 6. Grensen følger videre Sletnervegen sørover til jernbanelinjen som igjen følges til Slitu stasjon.

Grensene er tegnet inn på et kart som beror i departementet.

21 april. **Bestemmelser om omsetning og bruk av trelast.**

I medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 og kongelig resolusjon av 26 januar 1945 har Det Kgl. Landbruksdepartement gitt følgende bestemmelser:

§ 1. Det er forbudt å selge og kjøpe eller på annen måte overdra og motta trelast uten i henhold til kjøpetillatelse. Det er videre forbudt å bruke trelast uten brukstillatelse.

§ 2. Det er forbudt å overdra kjøpe- og brukstillatelse på trelast.

§ 3. Unntatt fra bestemmelsene i § 1 er:

1. Salg av inntil 1/10 std. pr. husstand pr. 6 mndr. til eget bruk når forbrukeren ikke får annen kjøpetillatelse for trelast.

Salg av trelast etter dette punkt kan bare skje mot erklæring avgitt av kjøper på fastsatt skjema.

Landbruksdepartementet vil gjennom Fylkesforsyningsnemndene føre kontroll med at denne bestemmelse blir overholdt.

Salg mot slike erklæringer må bare skje innen rammen av selgers detaljkvot (jfr. § 6.)

2. Bruk av trelast fra egen skog eller avvirket i henhold til bruksrett, herunder også almenningsbruksrett, til vedlikehold av uthus og andre driftshus, gjerder og gårdsredskaper og annet som er nødvendig for gårdsdrift og skogsdrift samt til mindre reparasjoner og mindre vedlikeholdsarbeider av våningshus.

§ 4. Med trelast mener disse bestemmelser all slags høvellast og skåren last av så vel bartre som lauvtre, herunder også sviller, lekter, kassebord og tønnestav.

§ 5. Landbruksdepartementet eller den det bemyndiger utsteder følgende slags kjøpetillatelse og brukstillatelse for trelast:

1. Mellomhandlerkort for trelast utstedes til høvlerier og forhandlere av trelast som kjøper trelast for foredling og videre salg. Kortene utstedes på grunnlag av godkjente kontrakter.

2. Kjøpeanvisning for trelast utstedes til forbrukere for kjøp av 21 april. trelast.
3. Brukstillatelse for trelast utstedes til forbrukere av trelast av egen produksjon og beholdning.

§ 6. Salg av trelast fra produsent (høvlerier og sagbruk) kan bare skje mot mellomhandlerkort for trelast. Herfra unntas et årlig kvantum inntil 10 % av sagbrukets (høvleriets) produksjon i driftsåret 1946—47 som kan selges i detalj mot kjøpeanvisninger (jfr. § 5) eller erklæringer (jfr. § 3) og til detaljpriser, under forutsetning av at Prisdirektoratets betingelser for detaljsalg følges.

§ 7. Leiehøving er forbudt uten samtykke av Landbruksdepartementet.

§ 8. Mellomhandlerkort, kjøpeanvisninger, forbrukskort og erklæringer, som mottas ved omsetning og forbruk av trelast, skal oppbevares i særskilt mappe og på forlangende innsendes til Landbruksdepartementet eller den Landbruksdepartementet måtte bestemme.

§ 9. Enhver plikter å gi Landbruksdepartementet eller den det bemyndiger de opplysninger som er nødvendige for gjennomføring av disse bestemmelser, herunder føre og avgi oppgave over produksjon, forbruk, kjøp og salg av trelast.

§ 10. Landbruksdepartementet kan fastsette særforskrifter eller i særlige tilfelle gjøre unntak fra disse bestemmelser.

§ 11. Bestemmelsene om straff og inndragning i lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer av 14 mai 1917, §§ 8 og 8 a, kommer til anvendelse ved overtredelse og medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser.

§ 12. Disse bestemmelser trer i kraft straks. Samtidig oppheves Landbruksdepartementets bestemmelser om omsetning og bruk av trelast av 20 mai 1946 og 28 oktober 1946.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

21 april.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 godkjennes med en mindre endring vedtak av Trondheim bystyre i møte 13 februar 1947, om endringer i bygningsvedtektene §§ 12, 13, 17 og 124:

Vedtektene skal lyde så:

Til § 12.

Det skal i Trondheim være et bygningsråd for behandling av spørsmål om byplaner og bygningsanliggender, en bygningssjef og en reguleringssjef.

21 april. Til § 13.

1. Bygningsrådet skal ha 12 medlemmer. Av disse skal politimesteren, stadsfysikus, brannsjefen, bygningssjefen, reguleringsjefen og den tekniske rådmann være faste medlemmer. Bystyret velger de 6 andre.
2. Ett medlem skal tilhøre det sittende formannskap, minst ett medlem skal være arkitekt, minst ett medlem skal være bygningshåndverker og ett medlem skal være husmor.

Til § 17. — 1.

Bygningssjefen forbereder og foredrar de saker som sendes inn til bygningsrådet og ekspederer avgjørelsene, unntatt rene reguleringssaker, som forberedes, foredras og ekspederes av reguleringsjefen. Også andre kommunale fagsjefer har å bistå bygningsrådet når det blir krevd og å være med i møtene etter innkalling.

Til § 124.

Vedtektens 2., 3., 4. og 5. ledd skal lyde:

«Står bygningsrådets oppfatning i strid med skjønnhetsrådets innstilling, blir avgjørelsen å treffe i et fellesmøte mellom bygningsråd og skjønnhetsråd, hvor også skjønnhetsrådets medlemmer har stemme. Til nektelse av å meddele en ansøkt tillatelse utkreves flertall av de stemmegivende. Bygningssjefen skal legge sakene fram for skjønnhetsrådet, som gir rådgivende fråsegn til bygningsrådet.

Skjønnhetsrådet skal ha 6 medlemmer. Av disse skal bygningssjefen, reguleringsjefen og bygartneren være faste medlemmer. Bystyret velger de 3 andre. Av dem skal 1 være arkitekt, 1 bildende kunstner og 1 med almene kvalifikasjoner. Valget gjelder for 2 år, men slik at skiftevis 1 og 2 er på valg hvert år. Bygningssjefen skal være formann. Rådet velger sjøl varaformann. Det skal ikke være varamenn.

Skjønnhetsrådet kan gjøre vedtak når 4 medlemmer er med i møtet. Av disse må minst 2 være av dem som er valt av bystyret.

Et fellesmøte kan gjøre gyldig vedtak når bygningssjefen og minst 5 andre av bygningsrådet er med i møtet, og dessuten minst 3 medlemmer av skjønnhetsrådet. Av disse 3 skal 2 være av dem som er valt av bystyret. Formannen i bygningsrådet skal lede fellesmøtet.»

22 april.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

I medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. kongelig resolusjon av 26 januar 1945, bestemmes at § 2 i kunngjøring om honved til fisk- og sildekasser av 19 februar 1947 skal lyde så:

§ 2. Sagbruk som ikke selv produserer kassebord, skal overdra 22 april. sin produksjon av slik honved som omhandlet i § 1 til produsent av kassebord og plikter innen 1 juni å sende melding om partier det ikke selv har fått solgt, til Landbruksdepartementet, Tømmer og Tre-lastkontoret, som vil anviske kjøper.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

23 april.

Herved stadfestes vedtak av 22 mars 1947 av Tingvoll herredstyre, Møre og Romsdal fylke, der det i medhold av § 3, 2. ledd i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund bestemmes at enhver eier eller besitter av hund i Tingvoll herred skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Denne bestemmelse skal ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besitter.

Lensmannen kan etter at jordstyrets uttalelse er innhentet, frita eier eller besitter for å sette i verk slik bandtvang for buhund som anses nødvendig til beskyttelse av et bruks avling eller for dresserte vakthunder som holdes til beskyttelse av frukthager.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

23 april.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 godkjenner en vedtak av Arendal bystyre i møte 26 februar 1947 om vedtekt til bygningslovens § 89 for Arendal.

Vedtekten lyder så:

Bygning som oppføres med brannsikker innredning (kfr. § 93) og ildfaste etasjeskillere og som ikke har rom til varig opphold for mennesker i mer enn tre etasjer, kan tillates oppført med én trapp.

Skriv frå Forsyningsdepartementet.

23 april.

I medhald av § 1 i bygningslova frå 22 februar 1924 fastset departementet i samsvar med heradstyrets vedtak i møte 27 november 1946, at byggjebeltet vest for Florø og sør om Storevatnet i Kinn herad, Sogn og Fjordane fylke, skal utvidas soleis at grensene for byggjebeltet no blir fylgjande:

1. På sørsida av Litlevatnet og Storevatnet etter denne grensa:

Frå skytehuset ved vestenden av Litlevatnet til den skyte-skiva som står lengst aust, derfrå i rett line til nordvestre hyrna av skippar Vallestad sin eigedom, derfrå i rett line til nordvestre hyrna av Johannes Rognaldsen sin eigedom, Nyland. Derfrå fylgjer sudgrensa for området nordgrensa for eigedomane til Johannes Rognaldsen, Kåre Rognaldsen, Johannes Brandsøy

23 april.

og Johan Nordal til nordaustre hyrna av denne siste eigedomen, derfrå i rett line til krossen i bygrensa ved sørenden av kanalen.

2. Vest for byen.

Her fylgjer sudgrensa for byggjebelte Havrenesvegen til austgrensa for Johan Krokane sin eigedom, går so langs med aust- og nordgrensa for denne eigedomen til eigedomen si nordvestre hyrne, derfrå i rett line til sudenden av Homrevika. Derfrå fylgjer grensa austsida av Homrevika og sjølina vidare til bygrensa vest for moloa.

25 april.

Lov om fullbyrdelse av straffen tvangsarbeid.

Nr. 1.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 17 april 1947 sålydende:

§ 1. Personer som straffes med tvangsarbeid, behandles etter de bestemmelser som i lov om fengselsvesenet og om tvangsarbeid av 12 desember 1903 med senere endringer er gitt om tvangsarbeidere, dog således at de med omsyn til løslating på prøve er undergitt samme regler som fanger i landsfengslene.

§ 2. Hvis det finnes ønskelig på grunn av en tvangsarbeiders helbred eller sinnstilstand eller av andre særlige grunner, kan han etter beslutning av den myndighet som tvangsarbeidsvesenet er lagt under, føres over til fengsel eller kuranstalt eller anbringes i arbeid for det offentlige for den gjenstående del av straffetiden.

§ 3. Kongen, eller den han bemyndiger, gir regler om arbeidspenger til tvangsarbeidere.

§ 4. Bestemmelsen i fengselslovens § 59 om refusjon fra hjemstavnskommunen kommer ikke til anvendelse for de her omhandlede tvangsarbeidere.

§ 5. Denne lov trer i kraft straks.

Samtidig oppheves provisorisk anordning av 14 september 1945 om fullbyrdelse av straffen tvangsarbeid.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25 april 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om endringer i midlertidig lov om hjelp til blinde og vanføre av 16 juli 1936. 25 april.
Nr. 2.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 17 april 1947 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i midlertidig lov om hjelp til blinde og vanføre av 16 juli 1936 skal lyde slik:

§ 4. Til blind yter staten:

- a. kr. 720 året til den som bor i by og kr. 600 året til den som bor på landet eller
- b. bidrag kr. 720 året til opphold på pleieheim for blinde godkjent av Sosialdepartementet.

§ 5 d. for en tid av over 3 måneder har fullt underhold på anstalt eller på pleieheim, jfr. dog § 4 b.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1947.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25 april 1947.

HAAKON
(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Midlertidig lov om krigsskadetrygd for løsøre.

25 april.
Nr. 3.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 17 april 1947 sålydende:

Kapitel I. Krigsskadetrygdens formål
og organisasjon.

§ 1. Krigsskadetrygden for løsøre, opprettet ved Administrasjonsrådets vedtak av 24 mai 1940, fortsetter sin virksomhet på grunnlag av bestemmelsene i denne lov.

Trygden har til oppgave å yte hel eller delvis erstatning for krigsskade på løsøre som befinner seg her i landet og tilhører norsk statsborger som er bosatt her eller bosatt i utlandet i norsk offentlig tjeneste, eller norsk selskap eller annen sammenslutning.

25 april. 1947. Skade som staten er ansvarlig for, blir ikke erstattet av Krigsskadetrygden. Det samme gjelder skade som staten på annen måte overtar å dekke. Vedkommende departement kan dog pålegge Krigsskadetrygden å takser og erstatte slik skade. Kan skadelidte ellers kreve at tredjemann erstatter skaden, trer Krigsskadetrygden inn i hans rett mot tredjemann i den utstrekning den har betalt erstatning, dog slik at Krigsskadetrygden står tilbake for skadelidte for så vidt den ikke har erstattet hele skaden.

Erstatning ytes i alminnelighet ikke til den som antas å ha gjort seg skyldig i forhold som rammes av bestemmelsene i den borgerlige straffelovs kap. 8 og 9, eller av krigsartiklene i den militære straffelov. Det samme gjelder den som antas å ha gjort seg skyldig i forhold som rammes av den øvrige lovgivning om straff for landssvik.

Styret kan gjøre unntak fra bestemmelsen i fjerde ledd når særlige grunner foreligger. Styret kan også nekte å yte erstatning til den som ellers har vist unasjonalt eller annet grovt uverdigg forhold.

§ 2. Krigsskadetrygden har sitt sete i Oslo.

Lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 og lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930 får ikke anvendelse på Krigsskadetrygden med mindre dette særskilt er bestemt.

§ 3. Styret i Krigsskadetrygden oppnevnes av Kongen, som også oppnevner formannen. Det skal ha inntil 5 medlemmer. Et av medlemmene oppnevnes som representant for de skadelidte løsereiere. Kongen kan oppnevne varamenn for styremedlemmene.

Styret leder Krigsskadetrygdens virksomhet og treffer de avgjørelser som er lagt til styret i denne lov og i bestemmelser som til enhver tid er gitt av Kongen.

Styret sørger for at det blir ført et ordentlig og tilstrekkelig bokholderi. Årsberetning og årsregnskap sendes departementet senest tre måneder etter utgangen av regnskapsåret.

Styremøter holdes så ofte styrets formann eller halvparten av styrets øvrige medlemmer finner det nødvendig. Over møtene føres protokoll som underskrives av samtlige møtende. Styret er vedtaksført når minst halvparten av medlemmene er til stede. For at gyldig vedtak skal være gjort, må minst halvparten av styrets medlemmer være enig i vedtaket. I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

Krigsskadetrygden forpliktes ved underskrift av styrets formann eller av to andre styremedlemmer i forening.

Godtgjørelse til medlemmene av styret fastsettes av departementet.

Kongen ansetter Krigsskadetrygdens administrerende direktør etter innstilling av styret. Direktøren har prokura. Styret ansetter

de andre tjenestemenn og fastsetter deres godtgjørelse og andre tjenestevilkår, alt med godkjenning av departementet. 25 april. Nr. 3.

§ 4. Styret skal avgi budsjettforslag til departementet og gi en oversikt over hvor meget antas å ville trenges av statsmidler i kommende budsjettermin.

§ 5. Norsk branntrygdela, herunder Norges Brannkasse, og representant for utenlandsk trygdegiver som driver branntrygding her i landet, eller samskipnad av slike, skal i den utstrekning det finnes påkrevd bistå Krigsskadetrygden ved oppsetting av fortegnelse over branntrygdet løsøre, gransking og verdsetting av skader, utbetaling av erstatning og lignende, alt etter nærmere regler og mot slik godtgjørelse som fastsettes av Krigsskadetrygdens styre med godkjenning av departementet.

Kapitel II. Krigsskadetrygdens område.

§ 6. Krigsskadetrygden omfatter løsøre her i landet tilhørende person, selskap eller annen sammenslutning som nevnt i § 1, annet ledd dersom det er eller i tidsrommet siden 9 april 1940 har vært trygdet mot brann. Eier av løsøre som alene er branntrygdet hos utenlandsk trygdegiver, som ikke har representant her i landet, plikter selv å melde løsøret til trygden til avgiftsberegning; for- sømmes dette, tapes retten til erstatning med mindre styret bestemmer noe annet. Utstyr og annet løsøre som norske sjøfolk bruker i tjeneste på norsk eller alliert skip i krigstid, er sidestilt med løsøre som befinner seg her i landet.

Unntatt er:

1. Løsøre, som helt eller for den overveiende del eies av staten, statsinstitusjoner.
2. Gjenstander, som er eller kan bli trygdet mot krigsskade i annen trygdeskipnad her i landet.
3. Registreringspliktige fartøyer, fly, rullende materiell ved jernbaner og sporveier og andre bedrifter. Likeledes ikke registreringspliktige fartøyer og båter til verdi over kr. 250, biler og motorsykler.
4. Penger, verdipapirer og andre dokumenter.
5. Løsøre, som styret med godkjenning av departementet av særlige grunner finner å burde holde utenfor trygden — helt eller for bestemt tidsrom.

Styret avgjør i tvilstilfelle om en ting omfattes av trygden.

§ 7. Løsøre som ikke er trygdet mot brann, og det i § 6 nr. 3, 2. punktum, og nr. 5 nevnte løsøre kan, for så vidt det tilhører personer som nevnt i § 6, 1. ledd, meldes inn til frivillig trygding på

25 april. vilkår som fastsettes av styret. Det øvrige i § 6, 2. ledd, nevnte Nr. 3. løsøre kan ikke meldes inn til frivillig trygding.

Innmelding sendes Krigsskadetrygden enten direkte eller gjennom norsk branntrygdslag eller representant, som nevnt i § 5. Meldingen skal inneholde nødvendige opplysninger om løsørets art og hvor løsøret befinner seg, og eierens skjønnsmessige angivelse av hva dets anskaffelse ville koste på innmeldelsestiden med fradrag for verdiforringelse ved elde, bruk, utidsmessighet og nedsatt anvendelighet. Trygdesummen fastsettes av styret for Krigsskadetrygden.

§ 8. Løsøre som i henhold til § 6, 1. ledd, eller § 7 omfattes av Krigsskadetrygden, kan ikke gå ut av trygden med mindre styret samtykker. Dette gjelder også om løsøret opphører å være trygdet mot brann.

Finner styret av særlige grunner å burde utelukke noe løsøre fra trygden, helt eller for bestemt tidsrom, kan det når som helst gjøre vedtak om det. Vedtaket må godkjennes av departementet.

§ 9. Krigsskader som er inntruffet før 1 september 1940 på løsøre som på skadetiden ikke eller bare delvis var trygdet mot brann, erstattes i alminnelighet etter Krigsskadetrygdens vanlige regler med fradrag som nevnt i § 17.

Skader som etter 31 august 1940 har rammet løsøre som på skadetiden ikke eller bare delvis var trygdet mot brann, kan erstattes i samsvar med bestemmelsene i 1. ledd, for så vidt hensynet til gjenopprettelsen av skadene i krigsherjede byer og strøk eller andre særlige hensyn tilsier det.

§ 10. Krigsskade på løsøre her i landet tilhørende norsk statsborger bosatt utenfor Norge og utlending bosatt i eller utenfor Norge, eller selskap eller annen sammenslutning som etter § 1, annet ledd, ikke er å anse som norsk, kan erstattes i den utstrekning Kongen eller den han bemyndiger treffer bestemmelse om det.

Kapitel III. Melding om krigsskade, takster, fastsettelse av erstatning m. v.

§ 11. Den som gjør krav på erstatning av Krigsskadetrygden, må uten ugrunnet opphold etter at skaden inntraff, sende inn skriftlig melding om skaden. Ellers faller kravet bort. Når særlige grunner gjør det rimelig, kan styret unnlate å påberope seg at meldingen er kommet for sent.

Melding om skade på branntrygdet løsøre sendes til det branntrygdslag hvori løsøret er branntrygdet, eller til trygdslagets stedlige representant. Melding om skade på frivillig krigstrygdet løsøre sendes enten til Krigsskadetrygden direkte eller til det trygdslag gjennom hvilket innmelding etter § 7 er foretatt. Melding om skade

på løsøre som ikke er branntrygdet, sendes direkte til Krigsskade- 25 april.
trygden. Nr. 3.

Oppgave over skaden skal skrives på trygdens skjema etter nedenfor gitte regler. Det må gis så fyldige opplysninger om skadeårsaken at trygden kan bedømme om det foreligger krigsskade, jfr. § 21. Ansettelsen av løseørets verdi før skaden inntraf og ansettelsen av skaden foretas under iakttagelse av følgende:

1. Prisene pr. 8. april 1940 legges til grunn for ansettelsene.
2. Alle ansettelser må være nøkterne, og foretas under full hensyntagen til verdiforringelse ved bruk, elde, utidsmessighet og nedsett anvendelighet.
3. Det tas bare hensyn til utgiftene ved enkel reparasjon av tingen.
4. Det som ikke er av vesentlig betydning for tingens utseende eller bruk, skal ikke tas med.

Angir skadelidte uriktig verdi av reddede, ødelagte eller skadede ting, eller oppgir han som tapt ting som enten er reddet eller ikke var til stede, eller fordølgel han noe som er reddet, eller gjør han seg ellers skyldig i uredelighet, kan han helt eller delvis tape sin rett til erstatning.

Har skadelidte fremsatt krav mot trygden, plikter han å gå til hånd med de opplysninger og dokumenter som er tilgjengelige for ham, og som kan ha betydning for oppgjøret mellom ham og trygden eller for de dekningskrav trygden måtte ha mot andre. Skadelidte kan pålegges å gi nøyaktige opplysninger om sine inntekts- og formuesforhold og om nasjonal holdning under krigen.

Forsømmer skadelidte å gi opplysninger som nevnt, får § 21, 2. ledd, i lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930 tilsvarende anvendelse.

§ 12. Alle skademeldinger skal forelegges politiet (lensmannen) til attestasjon av skadeårsaken og de øvrige opplysninger. Hvor det er særlig påkrevd, skal politiet (lensmannen) eller annen offentlig myndighet på forlangende yte bistand for å klarlegge skadeårsak eller andre forhold av betydning. Hvor skadesårsaken og opplysningene er behørig legitimert på annen måte, kan politiets (lensmannens) attestasjon bortfalle.

Vedkommende branntrygdslag skal, før meldingen videresendes til Krigsskadetrygden, gi en bevitnelse om trygdeforholdet med de foreliggende spesifikasjoner av trygdebeløpet. Trygdslaget er ansvarlig for riktigheten av disse opplysninger. Sitter branntrygdslaget eller dets stedlige representant inne med opplysninger som kan være av interesse for Krigsskadetrygdens videre behandling av saken, eller finnes det i meldingen noe tvilsomt eller uriktig, skal trygden snarest underrettes herom.

25 april. § 13. Krigsskadetrygden kontrollerer skadelidtes melding på
Nr. 3. hensiktsmessigste måte, eventuelt ved utsendte representanter.

Hvis det forlanges av Krigsskadetrygden eller skadelidte, skal det holdes takst over skaden av sakkyndige og upartiske menn. Av mennene velger partene hver en, og disse to velger en oppmann.

Skadelidte kan ikke forlange takst før han har innlevert det i § 11 omhandlede skjema i utfylt stand.

Skadelidte må, hvis han ønsker takst, fremsette forlangende herom snarest mulig og senest 1 måned etter at det er ham meddelt hvilken verdi- eller skadeansettelse trygden eller dennes representant finner passende. Har han godtatt ansettelsen, er adgangen til takst bortfalt. Skriftlig meddelelse om at takst begjæres med angivelse av hvem skadelidte akter å benytte som takstmann, sendes direkte til Krigsskadetrygden. Det er tilstrekkelig at begjæringen er postlagt innen fristens utløp.

Oppmannen skal, hvis en av partene forlanger det, være bosatt utenfor den skadelidtes hjemsted og utenfor det sted hvor skaden er inntruffet.

Hvis en av partene ønsker det, kan han velge særskilt takstmann for bestemte ting.

Når den ene av partene skriftlig har underrettet den andre om sitt valg, plikter denne innen en uke etter at han har mottatt underretningen, å gi meddelelse om hvem han velger. Gjør han ikke det, oppnevnes en takstmann på hans vegne etter begjæring av den andre part av herreds- eller byretten i samsvar med lov om skjønn av 1 juni 1917, §§ 12 eller 14. På samme måte oppnevnes oppmannen hvis partenes takstmenn ikke blir enige om valget.

Når oppmannen er bestemt, skal de to takstmenn som er valt av partene, foreta verdsetting uten at oppmannen tilkalles. Blir de for noen posts vedkommende ikke enige om verdien eller skaden, tilkalles oppmannen, som treffer den endelige avgjørelse, dog innenfor grensene av de motstridende ansettelser. Takstmennene kan innhente de opplysninger og anstille de undersøkelser som de finner nødvendige, og plikter å avgi takst på grunnlag av bestemmelsene i denne lov, jfr. særlig § 11, 3. ledd.

Partene har rett til å forlange særskilt takst over hver enkelt ting.

Taksten kan ikke påankes.

Over taksten oppsettes på stedet et takstdokument, som ved forrettningens avslutning underskrives av takstmennene og i tilfelle oppmannen. Takstdokumentet tilstilles trygden, i tilfelle gjennom vedkommende branntrygdslag.

Takster kan, når særlige grunner foreligger, godkjennes av sty-

ret som lovlig avholdte takster selv om det ved forretningen ikke er gått fram i samsvar med denne og foranstående paragraf. 25 april.
Nr. 3.

§ 14. I alminnelighet betaler partene hver sin takstmann. Honorar for oppmann og mulige andre omkostninger ved taksten bæres av partene med en halvpart hver. Hvis styret finner at skadelidtes krav om takst har vært ugrunnet, betaler skadelidte samtlige takst-utgifter.

§ 15.

1. På grunnlag av de opplysninger som er skaffet til veie i henhold til §§ 11 og 12, jfr. § 13, avgjør Krigsskadetrygdens styre om det foreligger krigsskade og om de ting som er skadet, omfattes av trygden etter §§ 6 eller 7, eller skal erstattes etter reglene i § 9. Styret kan av eget tiltak innhente uttalelser fra skadelidte eller andre. Dersom det finnes påkrevd, kan styret la oppta bevis i samsvar med reglene i lov om rettergangsmåten for tvistemål av 13 august 1915.
2. Styrets avgjørelse av søknad om erstatning for skadet løsøre skal meddeles skadelidte. Har styret avslått å yte erstatning eller har det vedtatt å yte en vesentlig redusert erstatning skal meldingen herom med en kort redegjørelse for grunnene sendes i anbefalt brev.

Med unntak av de avgjørelser som er nevnt i § 23 kan styrets avgjørelse av skadelidte og av panthavere eller andre som har tinglig rett i løsøret, samt av departementet bringes inn til endelig avgjørelse for den krigsskadenemnd som er opprettet ved lov om krigsskadetrygd for bygninger § 29. Ankefristen er to måneder.

§ 16. Styret fastsetter på grunnlag av alle foreliggende opplysninger skadebeløpet og erstatningsbeløpet. Ved fastsettelsen av erstatningsbeløpet iakttas følgende:

1. a. Personlig løsøre: Skade til og med kr. 3 000 innføres i beregningen med 100 %. Den del av skaden som faller innenfor de neste kr. 2 000 innføres i beregningen med 90 %. Den del av skaden som faller innenfor de neste kr. 5 000 innføres i beregningen med 75 %. Den del av skaden som faller innenfor de neste kr. 10 000 innføres i beregningen med 60 %.

Den overskytende del av skaden innføres i beregningen med 50 %.

Skade på løsøre som eies av personer tilhørende samme husstand, behandles som en skade. Hvis det finnes rimelig, kan styret dog treffe annen bestemmelse for enkelte medlemmer av husstanden, således for tjenere og for hjemmeværende barn som helt eller delvis forsørger seg selv.

25 april.
Nr. 3.

Består husstanden av flere medlemmer, føres skaden inn i beregningen med et beløp på inntil kr. 3 000 for første husstandsmedlem og inntil kr. 1 000 for de øvrige husstandsmedlemmer før avkortning i erstatningen finner sted i samsvar med bestemmelsene i 1. og 2. ledd. Ved beregningen av det samlede fradragstfrie beløp kan styret ta hensyn til i hvilken utstrekning skaden har rammet ting som er bestemt til personlig bruk for de enkelte medlemmer av husstanden.

Hvor styret finner det rimelig, kan det innføre skadebeløpet for enkelte gjenstander eller grupper av sånne i foranstående beregning med redusert beløp, eller helt se bort fra det.

b. Yrkesløsoere: Erstatningen fastsettes til det av styret godkjente skadebeløp.

2. Som skade på branntrygdet løsoere regnes i denne paragraf bare skade innenfor trygdesummen på skadedagen for så vidt skaden er inntruffet 1 september 1940 eller senere.

3. Av det erstatningsbeløp som fremkommer etter nr. 1, bærer skadelidte selv 2 0/00, dog minst kr. 50, som egen andel. Skade på kr. 50 og derunder blir ikke erstattet.

4. Krigsskadetrygden kan yte et tillegg for prisstigning med inntil 15 % til erstatninger som er utbetalt i tiden 1 juli 1940 til 31 desember 1941, 20 % til erstatninger utbetalt i 1942, 30 % til erstatninger utbetalt i 1943 og 40 % til erstatninger utbetalt i 1944 eller senere.

For personlig løsoere ytes tillegg bare når skaden omfatter en vesentlig del av løsoeret. Av erstatningsbeløp utover de fradragstfrie beløp etter punkt 1 a kan ikke ytes mer enn halvt pristillegg.

Styret kan nedsette eller sløyfe tillegg når særlige grunner gjør det rimelig. Pristillegget ytes i alminnelighet bare når det utgjør kr. 100 eller mer.

5. Erstatningsbeløpet kan settes ned eller når det gjelder partielle skader endog helt sløyfes når det finnes rimelig av hensyn til skadelidtes økonomiske stilling og behov.

§ 17. Når det blir ytt erstatning med hjemmel i § 9, skal 10 % av den ikke trygdede skade trekkes fra før beregning som nevnt i § 16 nr. 1, blir foretatt.

Kapitely IV. Erstatningsbetalingen m. v.

§ 18. Når størrelsen av erstatningen er fastsatt slik som foreskrevet i § 16, kan Krigsskadetrygden utferdige erstatningsbevis, lydende på det fastsatte beløp.

Erstatningskravet omfattes av pant og andre tinglige rettigheter i de gjenstander som erstatningen vedkommer, og kan ikke overdras eller være gjenstand for tvangsfullbyrdelse uten samtykke fra styret. Nr. 3.

Når en skadelidt får lån til utbedring eller gjenanskaffelse, kan han dog overdra en tilsvarende del av sitt erstatningskrav til långiveren til dekning av lånet med renter og omkostninger. Långiveren skal på et av Krigsskadetrygden fastsatt skjema sende trygden melding om at lånet er ytt og erklæring fra den skadelidte om overdragelsen av erstatningskravet. Overdragelsen får virkning fra den dag melding m. v. er sendt, med mindre Krigsskadetrygden innen 1 måned etter mottagelsen meddeler at den ikke kan godkjenne overdragelsen.

Når overdragelsen er gjort på den måte som er fastsatt i foregående ledd, skjer utbetalingen fra Krigsskadetrygden til långiveren til avdrag på lånet i stedet for til den skadelidte.

Bestemmelsene i tredje og fjerde ledd får tilsvarende anvendelse når det blir ytt annen kreditt til formål som nevnt i tredje ledd.

§ 19. Utbetaling av erstatning gjøres for yrkesløse i alminnelighet betinget av at erstatningen på en rasjonell måte blir brukt til utbedring av skaden eller til å anskaffe nye ting i stedet for dem som er ødelagt. Styret bestemmer i hvilken utstrekning nærmere kontroll med betingelsens overholdelse skal finne sted. Finner styret å kunne utbetale erstatning uten vilkår som nevnt, kan utbetalingen nedsettes i samsvar med de i § 16, nr. 1 a, for personlig løse gitte regler. Styret kan gi nærmere regler om frister for utbedring, om sikkerhet og godkjenning m. v.

For så vidt særlige grunner taler for det, kan styret også gjøre bruk av bestemmelsene i første ledd ved utbetaling av erstatning for personlig løse.

Erstatningsbeløpet betales til eieren hvis ikke noen annen har meldt seg som tinglig rettighetshaver. Selv om panthaver eller annen tinglig rettighetshaver har meldt seg til Krigsskadetrygden, kan erstatningsbeløpet utbetales til eieren når denne stiller slik sikkerhet som styret finner antagelig for at utbedring eller nyanskaffelse vil finne sted. Eiendomsforbehold, panterett og andre tinglige heftelser omfatter gjenstander som blir anskaffet i stedet for dem som er ødelagt.

Ting som er solgt på avbetaling under forbehold av eiendomsrett, anses i forholdet til Krigsskadetrygden å tilhøre kjøperen, og erstatning for tingen medregnes i hans oppgjør.

Avbetalingskontrakter på hvilke det gjenstår kr. 250 eller mer, skal dog kunne anmeldes til Krigsskadetrygden, som — hvis utbetaling ikke har funnet sted — tilbakeholder av kjøperens erstatning

Norsk lovtidend 1ste avd. Nr. 15, 1947.

25 april. for vedkommende gjenstand 60 % av restgjelden som sikkerhet for Nr. 3. oppfyllelsen av kontrakten.

Hvis forholdet ikke ordnes ved overenskomst mellom partene innen en av styret satt frist, blir det tilbakeholdte beløp, hvis selgeren ønsker det, å utbetale ham som fullt oppgjør av kontrakten etter fradrag av 2 % til Krigsskadetrygden.

§ 20. Krigsskadetrygden svarer ikke renter av erstatningsbeløp.

Kapitel V. Forskjellige bestemmelser.

§ 21. Krigsskade vil si enhver materiell ødeleggelse eller skade, hvis årsak er handlinger med krigsformål, uansett om skaden er voldt ved brann, sprengning, nedstyrtning, beskytning, oversvømming eller lignende. At løsøret er stjålet, bortkommet, forkommet eller lignende som følge av handlinger som nevnt, regnes også som krigsskade. Når krigshandlinger i ikke uvesentlig grad har ledet til skaden, bør tapet i alminnelighet erstattes som krigsskade i den utstrekning det faller utenfor området for ordinær skadetrygd. Skade som følge av rekvisisjon fra norsk eller fremmed myndighet, anses i alminnelighet ikke som krigsskade.

Forskriftene i lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930 §§ 52 og 53 gjelder tilsvarende overfor eieren.

§ 22. Ved personlig løsøre forstås i denne lov alt løsøre som ikke går inn under denne paragrafs annet ledd. Løsøre tilhørende institusjoner med ikke økonomisk formål, regnes som personlig løsøre med mindre styret i det enkelte tilfelle bestemmer noe annet.

Til yrkesløsøre regnes driftsmidler så som besetning, redskaper (herunder traktorer), avling, verktøy, løse maskiner, løst inventar samt materialer til eget bruk.

Krigsskadetrygdens styre bestemmer i tvilstilfelle med endelig virkning om en ting går inn under begrepet personlig løsøre eller begrepet yrkesløsøre.

§ 23. Avgjørelser som treffes av Krigsskadetrygdens styre i henholdt til denne lovs § 6, siste punktum, § 8, første ledd, § 11 første ledds siste punktum, § 18, annet ledd og § 19, tredje ledds annet punktum kan av interessert som er misfornøyd med avgjørelsen, innankes til departementet. Anken innsendes gjennom Krigsskadetrygden og må være fremsatt eller postlagt innen 14 dager etter at vedkommende fikk melding om avgjørelsen, og senest 2 måneder etter at avgjørelsen ble truffet. Hvor særlige grunner foreligger, kan departementet gjøre unntak fra disse frister.

§ 24. I erstatninger med pristillegg etter denne lov skal det gjøres fradrag for beløp som er utbetalt av statsmidler og for stønad den skadelidte har fått av kommune eller av offentlig innsamlede

midler til gjenanskaffelse av løsøre, for så vidt det ved utbetalingen av slik stønad ikke er tatt forbehold om tilbakebetaling og stønden blir betalt tilbake. 25 april. Nr. 3.

Når særlige grunner foreligger kan styret helt eller delvis unnløte å gjøre fradrag etter denne paragraf.

§ 25. Alle utgifter etter denne lov, som ikke dekkes ved den tidligere foretatte utligning på løsøreiere, utredes foreløpig av statskassen.

§ 26. Bestemmelsene i denne lov kan endres med virkning for alle krigsskadelidte som omfattes av loven.

§ 27. Kongen kan gi nærmere bestemmelser om gjennomføring av loven.

§ 28. Denne lov trer i kraft straks.

Fra samme tid oppheves provisorisk anordning av 8 mai 1945 for så vidt den angår løsøre.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25 april 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Midlertidig lov om erstatning for visse skader og tap som følge av krigen 1940—1945 m. v. 25 april. Nr. 4.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 17 april 1947 sålydende:

§ 1. I den utstrekning Stortinget stiller midler til rådighet, kan det ytes erstatning etter denne lov til privatperson som har lidt skade eller tap som følge av krigen. For skade og tap som etter sin art faller inn under krigstrygd, eller som etter forholdene burde ha vært sikret ved trygd, ytes ikke erstatning etter denne lov med mindre særlige omstendigheter gjør det rimelig.

§ 2. Erstatning etter denne lov ytes i alminnelighet ikke til den som har gjort seg skyldig i forhold som rammes av bestemmelsene i den borgerlige straffelov kap. 8 og 9, eller av krigsartiklene i den militære straffelov. Det samme gjelder den som har gjort seg skyldig i forhold som rammes av den øvrige lovgivning om straff for landsvik, eller som ellers har vist unasjonalt eller annet grovt uverdigg forhold.

25 april. Når særlige omstendigheter gjør det rimelig, kan det dog ytes
 Nr. 4. erstatning også til person som kommer inn under bestemmelsene i første ledd.

§ 3. Når det skal avgjøres om og i hvilken utstrekning en skadelidt bør få erstatning etter denne lov, skal det tas hensyn til hans økonomiske stilling og behov, og til hans verdighet til å få erstatning, herunder særlig til hans nasjonale holdning, om han har ytt verdifull patriotisk innsats eller vært utsatt for særlige overgrep.

Hensyn skal videre tas til den nytte skadelidte kan gjøre av erstatning. Ytelsen kan gjøres betinget av at den blir nyttet til produktive formål eller på annen forsvarlig vis.

Hensyn skal også tas til mulig erstatning eller annen ytelse som skadelidte har mottatt eller kan kreve fra annet hold, og til annen fordel som han har oppnådd på grunn av skaden eller tapet, såsom gave, understøttelse, pensjon og lignende.

§ 4. Norsk borger som har vært berøvet friheten av fienden eller N. S. på grunn av patriotisk innsats eller holdning kan ytes erstatning for vesentlig velferdstap som følge av frihetsberøvelsen. Det samme gjelder norsk borger som på annen måte har lidt vesentlig velferdstap på grunn av fortjenstfull innsats i patriotisk virksomhet.

Erstatning etter denne paragraf kan ytes med inntil kr. 10 000. I særlige tilfelle kan ytterligere stønad ytes som rentefritt lån.

§ 5. Norsk ungdom som på grunn av patriotisk holdning eller innsats har vært berøvet friheten i mer enn 6 måneder kan som erstatning ytes stønad til formålstjenlig yrkesopplæring eller studium med inntil kr. 200 pr. måned i inntil 1 år, når vedkommende ikke selv har tilstrekkelige midler. Har vedkommende vært berøvet friheten i mer enn ett år, kan stønaden forlenges i den utstrekning det er påkrevd med inntil samme varighet som frihetsberøvelsen.

Stønad som nevnt i første ledd kan også ytes til ungdom som på grunn av fortjenstfull innsats i patriotisk virksomhet her i landet, eller deltakelse i de norske væpnete styrker utenfor landet, i ett år eller mer har vært hindret i å søke utdanning eller erverv.

I særlige tilfelle kan stønad ytes også til andre formål enn yrkesopplæring og studium.

§ 6. Norsk borger og selskap eller sammenslutning med sete i Norge kan ytes erstatning

1. for skade på fast eiendom, løsøre og fartøy,
2. for tap av kontante penger eller fordringer og påførte utgifter,
3. for tap av inntekt eller annen økonomisk interesse som ikke går inn under §§ 4 og 5,

når skaden eller tapet skyldes fiendtlig eller nazistisk rekvisisjon, bruk eller ødeleggelse, eller overgrep som inndragning, formuesstraff,

kontribusjon, næringsinngrep, forvisning eller andre forhold som er 25 april.
en direkte følge av krigen og okkupasjonen. Nr. 4.

Erstatning som ytes for skade som går inn under punkt 1, skal i alminnelighet ikke overstige den erstatning som betales for tilsvarende skader etter lover om krigsskadetrygd for bygning og for løssøre.

Erstatning etter denne paragraf skal vanlig gjøres betinget av at den på hensiktsmessig måte blir nyttet til utbedring, gjenanskaffelse eller andre gjenreisningsformål.

For tap som går inn under punkt 2 og 3 ytes i alminnelighet ikke erstatning med mindre tapet er vesentlig og skadelidtes økonomiske stilling er dårligere nå enn før krigen.

§ 7. For skade på luksusgjenstand, eller tap av interesse som ikke har økonomisk verdi, ytes i alminnelighet ikke erstatning.

§ 8. Erstatning etter denne lovs §§ 4 og 6 kan ytes til skadelidtes arvinger og andre rettsetterfølgere dersom særlige forhold gjør det rimelig.

§ 9. Erstatning etter denne lov som ennå ikke er utbetalt kan ikke overdras eller være gjenstand for utlegg uten særlig samtykke av vedkommende departement.

§ 10. Søknad om erstatning etter denne lov må være framsatt innen 1 juli 1947. Søknader som kommer etter fristens utløp kan ikke innvilges med mindre forsinkelsen ikke kan tilregnes skadelidte, eller andre særlige omstendigheter gjør det rimelig.

Krav på tilstått erstatning faller bort to år etter at ytelsen er tilstått, med mindre annen frist blir satt.

Søknad som ikke er besvart innen 1 januar 1949 anses for avslått med mindre annet er uttrykkelig tilkjennegitt.

§ 11. Godtgjørelse som under okkupasjonen er ytt fra tysk eller norsk side for tysk eller nazistisk rekvisisjon, erverv eller bruk av ting, eller for tjenesteytelse eller skadeforvoldelse, kan tas opp til revisjon og i den utstrekning det er rimelig kreves tilbakebetalt, dersom beløpet står i misforhold til de ytelser eller erstatninger som ellers har vært eller blir gitt under tilsvarende forhold. Hel eller delvis tilbakebetaling kan videre kreves dersom det foreligger utilbørlig forhold fra mottakerens side med hensyn til det forhold godtgjørelsen gjelder.

§ 12. Har tyske eller nazistiske tiltak medført at eiendom er blitt forøket i verdi, kan verdiøkningen kreves innbetalt til staten. Eieren kan velge om han vil overlate eiendommen til staten for dens verdi uten forbedring.

Hvor en hensiktsmessig utnyttelse av eiendom som har vært

25 april. gjenstand for tyske eller nazistiske tiltak gjør det påkrevd eller hvor
Nr. 4. andre særlige hensyn tilsier det, kan eiendommen eller midlertidig rådighetsrett over denne kreves avstått til det offentlige mot full erstatning for eiendommens eller rådighetsrettens nåværende verdi uten de forbedringer som derved måtte være tilført eiendommen.

I mangel av minnelig overenskomst fastsettes erstatningen eller verdiøkningen ved skjønn, jfr. lov om skjønn av 1 juli 1917 § 5.

§ 13. Erstatningsspørsmål og andre saker som hører inn under denne lov, behandles av vedkommende departement med mindre annet bestemmes av Kongen, jfr. dog § 15.

§ 14. Saker som avgjøres av et departement kan bringes inn for den Krigsskadenemnd som er opprettet i henhold til § 28 i midlertidig lov av 19 juli 1946 om krigsskadetrygd for bygninger til uttalelse i den utstrekning det blir bestemt. Det samme gjelder i alle tilfelle saker om revisjon og tilbakebetaling, og betaling for verdiøkning etter §§ 11 og 12.

Avgjørelser som ikke hører inn under et departement, kan ankes inn for Krigsskadenemnda i den utstrekning det blir bestemt ved særlig lov. Krigsskadenemndas avgjørelse er da endelig.

Krigsskadenemnda kan ellers av eget tiltak gi uttalelse om forhold av betydning for spørsmål om krigsskadeerstatning.

§ 15. Kommunen på skadelidtes hjemsted eller der hvor krigsskadet fast eiendom eller bedrift ligger skal bistå med behandlingen av saker om erstatning etter denne lov og bære omkostningene ved dette.

Erstatninger etter denne lov dekkes av staten og kommunene i fellesskap. Fordelingen av utgiftene mellom staten og kommunene fastsettes ved særskilt lov. Inntil lovregler om dette er fastsatt kan Kongen pålegge kommunene å utbetale en del av erstatningen til de skadelidte som forskudd.

§ 16. Enhver som søker om erstatning etter denne lov plikter å skaffe til veie alle opplysninger som trenges for å bedømme søknaden.

Har en søker forsettlig eller grovt uaktsomt meddelt uriktige opplysninger, eller unnlatt å gi opplysninger av betydning, eller medvirket hertil, skal han nektes ytelse etter denne lov, og kan pålegges å tilbakebetale mottatte beløp.

Politiet (lensmannen) og andre offentlige myndigheter plikter uten særskilt vederlag å bistå med tilveiebringelse av opplysninger og attestasjoner.

Når det finnes påkrevd, kan bevis opptas i samsvar med lov om rettergangsmåten for tvistemål av 13 august 1915.

§ 17. Kongen eller den han bemyndiger kan gi nærmere regler til gjennomføring av denne lov, og kan også forlenge de frister som er satt i § 10. 25 april. Nr. 4.

På samme måte kan det fastsettes at erstatning kan ytes til andre enn norske borgere, når særlige grunner foreligger.

§ 18. Kongen eller den han bemyndiger kan bestemme at inntekt av erstatning (stønad) som tilstås etter reglene i denne lov, skal være fritatt for skatt til stat og kommune. Slik bestemmelse kan i særlige tilfelle også fastsettes for inntekt ved annen erstatning eller stønad som tilstås for skader og tap som er en direkte følge av krigen eller okkupasjonen.

§ 19. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 25 april 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kongelig resolusjon.

25 april.

I medhold av § 91 i lov nr. 25 av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål med senere endringer, bestemmes at nevnte lov i sin helhet skal komme til anvendelse i kjøpstaden Moss i Østfold fylke.

Lov om 1 og 17 mai som høgtidsdager.

26 april.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 1.

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 26 april 1947 sålydende:

§ 1. 1 og 17 mai er høgtidsdager og skal være jamstelt med søndager, men ikke når det gjelder føreseigner om kirkelige handlinger eller kirkefreden.

§ 2. Dagen før 1 og dagen før 17 mai skal i forhold til gjeldende lovgivning reknas som vanlig virkedag, ikke som dag før søndag, om den ikke faller på en lørdag, på dagen før Kristi Himmelfartsdag eller på en søndag eller annen helgedag. Arbeid som etter gjeldende lovgivning ikke kan holdes i gang på søndager, skal slutte seinest kl. 22 dagene før 1 og 17 mai.

§ 3. Arbeidsgiver skal betale full lønn for 1 og 17 mai som ikke faller på en søndag eller annen helgedag til arbeidstaker som

26 april. har vært tilsatt hos ham i sammenheng de siste 30 dagene forut eller
 Nr. 1. er tilsatt seinere når arbeidet er av minst 30 dagers varighet. Arbeids-
 taker som må arbeide nevnte dager skal ha samme lønnstillegg som
 han etter avtale eller regulativ måtte ha krav på for søndager. Er
 spørsmålet om slikt lønnstillegg ikke avgjort ved avtale eller regu-
 lativ skal han ha et tillegg på minst 50 pst. til sin vanlige lønn.

Departementet fastsetter nærmere føresegner til gjennomføring
 av denne paragrafen.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og be-
 krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 26 april 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

26 april. **Midlertidig lov om utskifting i krigsramte områ-**
 Nr. 2. **der i Finnmark og Nord-Troms.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 26 april 1947
 sålydende:

§ 1. Denne lov gjelder for Finnmark fylke og for herredene
 Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa og Kvænangen i
 Troms fylke.

§ 2. Når det av hensyn til en hensiktsmessig plassering av be-
 byggelsen i krigsramte områder anses påkrevd å foreta en regule-
 ring av jordforholdene, kan departementet eller den det bemyndiger
 kreve utskifting, avløsning eller grensegang.

For slik utskifting, avløsning eller grensegang gjelder bestem-
 melsene i lov om utskifting av 13 mars 1882 med de endringer som
 følger av denne lov.

Flere hver for seg skyldsatte teiger som eies av en og samme
 person og drives under ett som jordbruk, blir med hensyn til bedøm-
 melsen av om der foreligger fellesskap å anse som en eiendom.

§ 3. Utskiftingsmennene oppnevnes av vedkommende fylkes-
 mann for hver sak.

§ 4. For den i lov om utskifting av 13 mars 1882 § 16 nevnte
 kunngjøring til loddeierne og andre interesserte gjelder en varsels-
 frist av 2 uker. Kunngjøring kan skje på den måte som er bestemt
 i utskiftingslovens § 107, med varselsfrist på 4 uker, reknet fra be-
 kjentgjørelsen i Norsk Lysingsblad.

§ 5. Når utskiftingen er besluttet fremmet, kan utskiftings- 26 april.
retten: Nr. 2.

1. treffe bestemmelse om byggeplass for brukene,
2. gi foreløpige eller endelige bestemmelser om vei, rett til anlegg av vann til husbehov m. v. i den utstrekning det finnes påkrevd,
3. nedlegge forbud mot bygging av hus eller anlegg av enhver art innen skiftefeltet så lenge utskiftingen varer,
4. treffe foreløpige eller endelige bestemmelser om erstatning for skade og annet tap som påføres noen ved avgjørelser etter punkt 1, 2 og 3. Erstatning skal fortrinnsvis gis i jord.

Beslutning om fremme av utskiftingen og de avgjørelser som treffes etter denne paragraf trer i kraft ved forkynnelsen og er ikke gjenstand for anke. Opplesning av det protokollerte ved møtets slutning gjelder i disse tilfelle som lovlig forkynnelse. Partene varsles i samsvar med § 25 annet punktum i utskiftingsloven av 13 mars 1882.

§ 6. For forretninger etter denne lov tilkommer utskiftingsmennene en godtgjørelse av kr. 20 pr. dag, samt kost- og skyssgodtgjørelse etter regulativets klasse 2.

Foruten de utgifter som staten bærer etter utskiftingslovens § 77 utreder staten ved forretninger etter denne lov også utgiftene til utskiftingsmenn, håndlangerhjelp, rettslokaler, kunngjøringer, porto og gebyrer.

§ 7. For dokumenter som utstedes i anledning av overføringer foretatt etter bestemmelsene i denne lov, betales ikke stempelavgift eller tinglysningsgebyr.

For panteattest som kreves av offentlig myndighet til bruk ved gjennomføring av bestemmelsene i denne lov, betales ikke gebyr.

§ 8. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 26 april 1947.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Utgiver: Statsråd-sekretær Leif Østern.